

sum t. d. tanks. Men býurin er avskorin frá sambandi við hinar uppreisnarmennina. Henda bý roknar ríkisstýrið fyrri at hava so nógvum týðning at fáa í vald sít, at teir vilja gera tað, ið gerast kann fyrri at taka hann. Úr Madrid hava teir tí sent hóp-in av fólki móti Saragossa, og herur teirra er komin so langt sum til Piandebro, ið liggur 45 enskar míl frá Saragossa. Tað eydnaðist teimum at taka Piandebro í fyrstu atlogu.

Í radio hefur tað eydnast ríkisstjórnini at hoyrt samroður millum Generalarnar fyrri uppreisnarherum. Og tær týða ikki uppá, at fascistarnir eru mentir at halda feingi á enn. Generalarnir bona og biðja hvønn annan um hjálp, um pening, mat, krút o. a.

Uppreisnarmenninr tykjast nú aftur at menna seg.

Miðvikudagin komu tey tíð-indi úr Spaniu, at tað var farið at gangast uppreisnarmonnum um betur ymsastaðni í land-inum.

Fyrst frættist, at tað var eydnast teimum at flyta o. u. 15000 hermenn frá Marokko til Spaniu. Hetta fólkið, mest blámen og arabarar og nakað av týskarum, argentinarum og øðrum tjóðum, er tiltekið sum gott herfólk, men er eisini gitið fyrri harðskap og ljóta framferð eisini móti frið-fólki. —

Tað er ætlanin, at hetta her-fólk skal taka høvuðsstaðin; men teir hava to ikki dirvi at herja beinleiðis á hann, tí siga teir, at ætlan teirra er at steingja fyrri øllum flutningi av mati o. o. til býin. Tøka av býnum við makt, kemur at kosta ov nógv blóð.

Marokkanarnir tykjast at vera ein hóttan fyrri sambandið millum Madrid og Portugal. Enn er tað ikki eydnast teimum at kveita hetta sambandið; men ríkisstjórnin sær færan fyrri, at tað kann eydnast og hevur sent herfólk hesa leiðina fyrri at verja ymsar býir har. Ein slík herdeild uppa 4000 menn kom so illa fyrri, at hon gekk seg framá eitt marokkanskt her-lið, og stóðst herav bardagi, ið vardi 4 tímar. Bardagin endaði við at fólkaflaksmenninir vóru við undirlutan og máttu flyggja. Marokkanarnir fingur her hendur á ein hóp av maskinbyrsum og nakrar tanks og onnur kriggstól.

Tá ein hugsar um, at 250 fólkaflaksmenn doyðu í hesum bardaga, skuldi ein trúð, at hann ikki hevði stóra ávirkan á úrslitið fyrri uppreisnina; men eydnast tað uppreisnarmonnum at steingja fyrri flutningi av mati og kriggstólum til Madrid, so er sigurin avgjört teirra. Teir hava síðani teir byrjaðu uppreisnina skrúlað av, at nú skuldi Madrid takast, í morgin, í ovurmorgin o. s. fr., men einki hevur borið til. Tað kann tí væntast, at teir heldur ikki á hesum sinni eru mentir at gera sít hægsta ynski til virkligheit.

Ríkisstjórnin hevur latið tveir

høgar officerar, sum teir hava tikið til fanga, skotið. Hetta hevur vakt stóra óði í uppreisnarherinum; teir hótta millum annað við at drepa allar fangarnar, teir hava tikið. Sum móttrekki, og kanska eisini fyrri at kenna seg sjálvan tryggari undir einum møguligum álopi á býin, hevur ríkisstjórnin latið fongslad í Madrid 18000 menniskju, sum á ein ella annan hátt eru knýtt til teir flokkar, sum lut-taka í uppreisnini.

Fólkaflaksherurin, sum hevur gingið móti Saragossa, hevur nú mott so miklari móttøðu, at tað ikki hevur verið honum møguligt at vinna fram til býin.

Týsk radiotíðindi hóskvældið segdu, at Marokkanarnir høvdu fingið samband við uppreisnar-menninar fyrri norðan. Og Marokkanarnir siga seg at vilja taka Madrid áðrenn 8 dagar eru lidnir.

Ymisk tíðindi.

Val verður í Svíaríki hin 20. september.

Undir javnaðarmanna stýrinum minkaði arbeiðisloysið frá 200000 til 25000 og landbúnaðurin kom frá húsangangi til góðar tíðir.

Sum kunnugt hava javnaðarmenn sítid við ræðið í Svíaríki frá 1932 til í summar, tá ið javnaðarmanna ríkisstjórnin fór frá vagna ósemju við bóndaflokkin, ið hevði styðjað stjórnina. Ósemjan var um útgjaldsstøðina til landaverjuna. Afturhaldsflokkar vildu hava játtaðar 172 milliónir, ið skuldu gjaldast í tollum, meðan javnaðarmenn vildu ganga við, til 155 milliónir ið skuldu rindast av teim, ið sótu við peningi og harafrat kravdu teir ta socialu forsoðina bóttá stórliga.

Uppá hesar spurningar klovnad í samarbeiðið, og um teir verður tað, at valstriðið kemur at fara fram.

Javnaðarmenn sigast at hava góðan møguligleika fyrri at sigra. Tá ið teir tóku við vóru 200000 arbeiðsleysir og tá ið teir fóru frá, var arbeiðisloysið minkað niður í 25000. Landbrúkið, ið var komið á húsangang, var við teirra fráfaran í besta blóma. Viðurskiptini vórðu broytt frá, sum eitt blað segði »Ruinsens Rand« til vælstand. Hetta skilir hitt svenska fólkið, og hava tí javnaðarmenn góðar »kansir« við komandi valborð í Svíaríki.

Diktatorið innført í Grikkalandi.

Generalarnir í Grikkalandi hava avtikið fólkastýrið og innført diktatur á la Mussolini.

Til undanforslu fyrri hetta herverk móti fólkafrælsinum hava teir funnið sær uppáskotið, at kommunistarnir vildu elva til generalstreiku og gera »revolútion«.

So leggur hitt fascistiska myrkrið og trældómur seg yvir eitt land fyrri og annað eftir.

Tíðindabræv frá „Havellen“.

Av tí, at ymisk misskiljan er framkomin viðvíkjandi okkara fyrsta fiskitúri við »Havellens«, loyvi eg mær sum ein av mann-ingini og eigarunum av hesum skipi í stuttum at geva eina frágreiðing:

Við Kongeriget Danmarks Fiskeribanks særdeles gode Velvilje yvirtóku vit »Havellens« aftaná at fiskaribankin hevði gjørt skipið istand.

Skipið var nakað illa farið og kostaði tessvegna reparatióin ikki lítlan pening.

Skipið varð sýnað bæði av skips- og maskinkonum monnum og kent fyrri at vera í brúkarum standi til ferskfiskiskap. Alt skuldi soleiðis verið í ordan. Men tessverri vísti tað seg, at hetta ikki var so.

Vit yvirtóku sum sagt bátin og fóru av Tveroyri hin 22. juni. Men vit vóru ikki komnir longri enn á boðarnar, tá hol kom á ketilrør. Vit máttu so venda inn aftur fyrri at fáa uppábot.

Hin 23. juni komu vit av Tveroyri í øllum góðum til Havnar og síðani til Miðvágs. Men tá ið vit skuldu fara til Klaksvíkar eftir síld, kom aftur hol á eitt rør í ketlinum. Hetta gjørdi okkara góði maskinmeistarar aftur.

So varð endiliga lagt út til fiskiskap. Vit royndu til tann 8. og fingur 250 kalvar, mest var av teim svartu báðum meðin.

Hin 8. juli varð kós sett av Tveroyri at fara til Hull. Men aftur nú hendi okkum maskinskaði. 3 rør sprungu í sjónum og máttu vit neyðlana í Aberdeen. Har komu sýnis-menn umborð. Teir segdu, at 108 rør vóru »kassabile«. Hetta kemst okkum logið aftaná, at sýnið her hevði sagt alt vera ístandi. Men tað er kanska ikki so gott at avgera kvaliteten av rørunum, meðan skipið liggur í havn.

Uppábotin í Aberdeen tók okkum 14 dagar, og mistu vit av hesum ein túr, hvat ið vit ikki høvdu ráð til.

Línuspeilið skuldi vera gjørt ístand av Mortensens smiðjum á Tveroyri. Men tað var við tí eins og við maskinrørunum, tað var ikki ístandi. Vit mistu ikki so lítið av tíð og línu av tí at speilið ikki kundi draga trossan.

Tá ið vit skuldu úr Aberdeen, fór at leka um ketilrørin í neðra. Vit máttu so aftur eftir sýninum. Tað segði, at tað var lívsfarligt at sigla sum státt var. Vi máttu lata henda skaða gera aftur og kostaði hann 12 pund. Óll reparatióin í Aberdeen kostaði okkum 74 pund.

Fiskaribankin rindaði reparatióin. Tað skal sigast til hansara rós, at hann hevur gjørt sína skyldu fyrri at fáa skipið í góðan stand.

Veðan gav okkum bert 64 pund. Tað komst av, at kalvin var svartur bæði megin. Tilíkur hevur ikki marknað í Aberdeen.

Vit hava verið úti í 6 dagar, men fingið lítið vegna harðan streym.

Vit ætla okkum at royna 130 sjómíl norðan fyrri Føroyar.

S. Frederiksen.

Eru tygum tystur undir promenadu, komið inn til mín og drekki lemonadu. 25 oyru fleskan — nakra oyra spar — fyrri innhaldsgóðsku garantier, »Smæran«. Her er varan blit — spar í ringum tíðum. Vorur verða fluttar út um allan býin.

JOHANNES ANDREASEN'S MATVØRHANDIL

Endurgjaldið fyrri tap av klæðum við „Norð-havsins“ burturgongu.

Her í blaðnum av 3. í h. m. hevði ein av manningini á »Norðhavinum« grein viðvíkjandi spurninginum um endurgjald fyrri tap av klæðum við »Norðhavsins« burturgang. Henda grein kom at biða eitt blað yvir, og var óivað skrivað áðrenn greinaskrivarin hevði fingið at vita nakað um úrslitið av Suðuroya Fiskimannafelags sakforara arbeiði fyrri at ordna spurningin.

Vit hava fingið soljóðandi frágreiðing frá Suðuroya Fiskimannafelags sakforara, landsrættssakforara Husted-Andersen, og tá ið vit halda, at tað ikki frá sakforarans síðu er drálað, ætla vit tað rættast at taka upp frágreiðingina orðrætt sum hon er:

Í Anledning af en Artikel i »Føroya Social-Demokrat« for den 3. d. M. angaaende Erstatning til Mandskabet paa »Norðhavi« for Tab af Klæder, skal jeg som Sagfører for Suðuroya Fiskimannafelag tillade mig at oplyse:

at denne Sag er blevet fremmet endog ganske usædvanlig hurtig. Mandskabet kan naturligvis ikke faa Erstatning for der foreligger en Fortegnelse over de tabte Genstande. Saa snart en saadan Fortegnelse var kommet mig i Hænde, forhandlede jeg med Forsikringsforeningen med det Resultat, at Forsikringsforeningen anerkendte en Erstatning paa 400 Kr. pr. Mand, hvilket er det højest Beløb, som Mandskabet efter Loven overhovedet kan faa. Saavidt vides er det første Gang, en saa stor Erstatning er opnaaet til hele Mandskabet,

at Forsikringsforeningen efter sine Vedtægter først er forpligtet til at udbetale Erstatningen tre Maaneder efter Erstatningspligtens Aerkendelse, men at Forsikringen alligevel den 24. f. M. a conto udbetalle 100 Kr. pr. Mand, hvilket Beløb af mig samme Dag blev fremsendt til hver enkelt,

at Rederen overfor de Personer, som i Forvejen skyldte ham Penge, har gjort Krav om, at Erstatningen afskrives paa denne Skyld, hvilket man juri-disk ikke kan gore Indsigelse imod, og

Kioskin á Vaglinum.

Vilt tú vera sunnur og sterkur, so kepp frukt úr kioskin á Vaglinum.

Allið frísk frukt og annað góðgæti.

Við hávirðing Jacob Danielsen.

at saafremt Sagen skulde have været afgjort ved Retten, vilde et Resultat først kunne foreligge langt senere.

Da Sagen saaledes netop er blevet behandlet paa en for Mandskabet særlig hurtig og god Maade, forekommer det besynderligt, at en anonym Indsender fremkommer med en Artikel som anført uden at forespørge hos mig først.

Tíðindabræv frá Føroyingi, sum siglur við svenskum fiskifari.

Nógv hevur nú verið bæði skrivað og talað um, at Føroyingar noyðast at læra seg aðrar fiskiháttir enn snorisfiskiskap, um lagna teirra ikki skal verða hin beiski hungursdeyði. Men alt ov lítið hevur verið gjørt fyrri at stuðla ungum monnum til at fara út at læra, so lítið úrslit er vorðið burtúrur enn.

Ein føroyskur fiskimaður fór í summar til Esbjerg fyrri at læra seg snurrúvóðsfiskiskapin. Hann kom ov seint hagar. Bátarnir høvdu longu tíðliga á vári mynstrað sær manning. Tað eydnaðist honum kortini at sleppa nakrar túrar fyrri ein mann, sum av eini eina aðrari orsök mátti vera í landi eina tíð. Síðani fekk hann lýru við einum svenskum báti, sum tá fiskaði frá Esbjergar havn. Hesa lýruna hevur hann enn. Vit hava frá aðrari síðu frætt, at hann ein túr, skiparin fór sjúkur í land, forði bátin og hevði góða eydnu við sær. Teir eru 4 menn á báti. Vit lata hann siga tíðindini, so sum hann hevur skrivað tey:

— — — Eg havi tað gott. Og eg eri við hinum svenska bátinum enn.

Vit vóru nakað herfyri í Svíaríki, í Göteborg, og seldu fisk. Vit fingur 1000 svenskar krónur fyrri lastina, sum vit høvdu fiskað í knappar 4 dagar. Har lógu vit so í 4 heilar dagar. Síðani varð lagt á havið út aftur og fiskað í 3 dagar. Hesa lastina seldu vit í Esbjerg fyrri 1520 kr. Hetta var mest hýsa og eitt sindur av torsi. Nú hava vit ligið her í 6 dagar fyrri ódnarveðri, stormi vestaneftri.

Hjá okkum fer so nógv tíð fyrri einki. Fyrst er tað óveðrið, ið tarnar okkum, og so at sigla til Svíaríki; men soleiðis má tað vera. — — —

Mær líkar sera væl Svenskararnar og blíðskapurin í Svíaríki er óforur.